

รายงานการเข้าร่วมการประชุมของคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน
ในวาระขององค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต
และการประชุมสามัญประจำปีขององค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต
ระหว่างวันที่ ๕-๘ กันยายน ๒๕๖๐
ณ Nusa Dua เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

การประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (World Parliamentary Forum on Sustainable Development) จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๖-๗ กันยายน ๒๕๖๐ ณ ศูนย์การประชุม Nusa Dua เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมจาก ๔๙ ประเทศ จำนวน ๒๗๔ คน การประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นที่ประชุมซึ่งรวบรวมสมาชิกรัฐสภาจากทั่วโลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาลทั่วโลกที่ให้ความสำคัญต่อวาระการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) โดยมีรูปแบบเป็นเวทีการเสวนาที่รวบรวมสมาชิกรัฐสภาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหลากหลายสาขาขององค์ความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจของรัฐบาลต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อขยายความรู้ความเข้าใจของกลไกรัฐสภาที่ดำรงอยู่ในกระแสหลักของประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐสภา และเพื่อริเริ่มเวทีแบ่งปันและแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดีในการจัดการตามประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

การประชุมสามัญประจำปีขององค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ ณ โรงแรม Melia Nusa Dua เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยเป็นการประชุมสามัญประจำปีเพื่อพิจารณาวาระต่าง ๆ ขององค์การ GOPAC

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนในวาระของ GOPAC และการประชุมสามัญประจำปีของ GOPAC ประกอบด้วย

๑. นายกิตติ วะสีนนท์ - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. นายพิชยพันธ์ ชาญภูมิตล - เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา (หรือผู้แทน)
- ที่ปรึกษาคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. นางธันยธร อุดมศิริสุข - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ
ที่เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน

การประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (World Parliamentary Forum on Sustainable Development) มีกำหนดการประชุมเป็นเวลา ๒ วัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

พิธีเปิดการประชุมเริ่มต้นโดยการบรรเลงเพลงชาติของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จากนั้น Dr. Nurhayati Ali Assegaf ประธานคณะกรรมการด้านความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ กล่าวรายงานของคณะกรรมการอำนวยการรัฐสภาอินโดนีเซีย โดยมีสาระสำคัญ คือ การประชุม WPFSD นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นเวทีรวบรวมสมาชิกรัฐสภาในการอภิปรายร่วมกันในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนและเพื่อเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อบรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามหัวข้อหลักของการประชุม “การบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ด้วยการพัฒนาแบบองค์รวม” (Achieving the 2030 Agenda through Inclusive Development) โดยได้เน้นย้ำการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับชั้น ทั้งในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ ตลอดจนมุ่งให้ความสำคัญต่อบทบาทของรัฐสภาในการออกกฎหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ Dr. Nurhayati Ali Assegaf ได้ขอให้การประชุมให้ความสำคัญต่อปัญหาความรุนแรงของกองกำลังทหารสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาที่กระทำต่อชาวโรฮิงจา ในรัฐยะไข่ (Rakhine State) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก ซึ่งถือเป็นอาชญากรรมร้ายแรงอันขัดต่อหลักมนุษยธรรม พร้อมกับเรียกร้องให้ที่ประชุมหาทางออกร่วมกันในประเด็นนี้

*Dr. Nurhayati Ali Assegaf ประธานคณะกรรมการด้านการความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ
กล่าวรายงานในพิธีเปิดการประชุม*

จากนั้น H.E. Mr. Setya Navanto ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้กล่าวปราศรัยต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุมจากประเทศต่าง ๆ โดยกล่าวถึงสถานการณ์โลกในยุคปัจจุบันนี้ที่ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคและความท้าทายต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น การขจัดความยากจน ปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ความเท่าเทียมทางสุขภาพ การศึกษาที่มีคุณภาพ ความเสมอภาคระหว่างเพศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแบบองค์รวมและยั่งยืน นอกจากนี้ H.E. Mr. Setya Navanto ได้เรียกร้องให้รัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์รักษาเสถียรภาพภายในประเทศและสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยและสิทธิของประชาชนชาวโรฮิงจา ตลอดจนได้เน้นย้ำทุกภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐสภาในการสร้างความร่วมมือเพื่อการดำเนินการเพื่อบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ และในขณะเดียวกันรัฐบาลก็ควรรับผิดชอบในการกำหนดและดำเนินนโยบายตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเช่นเดียวกัน โดยทั้งหมดล้วนต้องอยู่บนพื้นฐานของความต้องการและความจำเป็นของประเทศเป็นสำคัญ ซึ่ง H.E. Mr. Setya Navanto คาดหวังว่าการประชุม WPFSD ในครั้งนี้จะสามารถสร้างผลสัมฤทธิ์อันเกิดประโยชน์เพื่อส่งเสริมบทบาทของสมาชิกรัฐสภาในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพและธำรงสันติภาพในโลก

H.E. Mr. Setya Navanto ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
กล่าวปราศรัยในพิธีเปิดการประชุม

จากนั้นมีการเปิดวิทัศน์เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ในกรอบสหประชาชาติ โดยมีเนื้อหากล่าวถึงการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติในฐานะผู้รับผิดชอบต่อการกำหนดและติดตามผลสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และกล่าวถึงความสำคัญและบทบาทของรัฐสภาในการนำเป้าหมายเหล่านั้นไปสู่การกำหนดนโยบายและการปฏิบัติ

ในช่วงต่อมาเป็นการประชุมเต็มคณะวาระที่หนึ่ง ในหัวข้อ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” (SDGs and Climate Change) ซึ่งเป็นการอภิปรายที่กล่าวถึงบทบาทของรัฐสภาในการติดตามผลการดำเนินงานตามความตกลงปารีส (Paris Agreement) เพื่อจัดการต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และบทบาทในการช่วยเหลือและตรวจสอบกองทุนด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการอภิปรายถึงบทบาทการทำงานของรัฐสภาในขั้นต่อไปเพื่อการบรรลุ SDGs เป้าหมายที่ ๑๓ : การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยในการอภิปรายมี H.E. Mr. Fahri Hamzah รองประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียเป็นประธานการประชุม

การอภิปรายบนเวทีในการประชุมเต็มคณะวาระที่หนึ่ง

ในการอภิปรายหัวข้อนี้ มี Mr. Jamil Ahmad หัวหน้ากิจการความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ และรองผู้อำนวยการโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ประจำสำนักงานนครนิวยอร์ก เป็นผู้ร่วมอภิปรายคนแรก โดยกล่าวถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่กระทบต่อโลก และการบริโภคที่เกินขนาดของมนุษย์อันจะนำไปสู่ภาวะการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของโลก จึงขอย้ำว่าเป็นภาระที่สำคัญของสมาชิกรัฐสภาในบทบาทการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตัวอย่างเช่น การดำเนินการตามพิธีสารมอนทรีออล (Montreal Protocol) ที่ช่วยทำให้เกิดการฟื้นฟูชั้นบรรยากาศมากขึ้น โดยคาดหวังว่าภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ ชั้นบรรยากาศของโลกจะได้รับการฟื้นฟูอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ สมาชิกรัฐสภาควรให้ความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายและให้การสนับสนุนเครือข่ายระหว่างประเทศ เพื่อบูรณาการการจัดการประเด็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาและฟื้นฟูชั้นบรรยากาศของโลก ซึ่งความพยายามในการสนับสนุนการดำเนินการของพิธีสารมอนทรีออล ควรดำเนินการต่อไปควบคู่กับวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ รัฐสภาควรเป็นสถาบันที่สนองตอบต่อการพัฒนาในด้านนี้ อันเนื่องมาจากสมาชิกรัฐสภาถือเป็นตัวแทนของภาคประชาชน จึงเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญที่สมาชิกจะระดมแหล่งเงินทุนจากภาคเอกชนและการนวัตกรรม ตลอดจนเชื่อมโยงการลงทุนจากภาคเอกชนไปสู่การพัฒนาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ระบบเศรษฐกิจสีเขียว (green economy) ที่ยกระดับสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นอกจากนี้ ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญและเรียกร้องให้รัฐสภาร่วมมือกับหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการรักษาระบบนิเวศทางทะเล การจัดการต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพทางภูมิอากาศ การขจัดมลภาวะจากพลาสติก ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการดำเนินการเพื่อบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ เพื่อสร้างอนาคตของโลกและความเป็นอยู่ที่ดีของมวลมนุษยชาติ

ต่อมา Mr. Sata Widya Yudha ประธานกลุ่มรัฐสภาอินโดนีเซียเพื่อเศรษฐกิจสีเขียว และรองประธานคณะกรรมการธิการด้านพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ การวิจัยและเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมอภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับความสำคัญของรัฐสภาในบทบาทผู้สนับสนุนการจัดการด้านสภาพภูมิอากาศด้วย

การบูรณาการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓ เข้าสู่นโยบายและแผนปฏิบัติการของประเทศ ตามที่ได้ให้สัตยาบันตามความตกลงปารีส ในกรณีนี้ Mr. Sata Widya Yudha ได้แบ่งปันประสบการณ์ของ อินโดนีเซียในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบรรเทาภัยพิบัติโดยเฉพาะ การมีกฎหมายที่บัญญัติบนรากฐานของเป้าหมายที่ ๑๓ ซึ่งอินโดนีเซียมุ่งหมายจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลงภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ซึ่งถือเป็นวาระสำคัญที่แต่ละประเทศควรมีกฎหมายที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ ๑๓ เพื่อที่รัฐบาลจะได้มีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยพิบัติด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ ยังได้ยกตัวอย่าง ความสำเร็จของอินโดนีเซียในการส่งเสริมความตระหนักรู้ในด้านสิ่งแวดล้อมผ่านการศึกษา โดยการระดมทุน จากเงินอุดหนุนระหว่างประเทศเพื่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยรัฐสภา อินโดนีเซียได้ให้ความสำคัญต่อการออกกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็นที่ผูกพันตามพันธกรณีในความตกลง ปารีส

จากนั้น ประธานในที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมอภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้ ซึ่งนายกิตติ วะสีนนท์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมอภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติของประเทศไทยในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการทรัพยากรน้ำ การรักษาอนุรักษ์ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติ และได้เน้นถึงบทบาทของรัฐสภาในการออกกฎหมายเพื่อดูแลปกป้องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาประเทศไปควบคู่กัน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการสร้างเสริมความตระหนักรู้ของชุมชน ภาคเอกชน และองค์กรนอกภาครัฐ (NGOs) ให้มีการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ ทั้งนี้ได้แบ่งปันประสบการณ์ ด้านการพัฒนาของประเทศไทยด้วยการยึดถือหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy : SEP) ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นแนวทางหนึ่งในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน

นายกิตติ วะสีนนท์ และนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล
คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติในระหว่างการประชุม

ช่วงต่อมาเป็นการประชุมเต็มคณะวาระที่สอง หัวข้อ “การยุติความรุนแรงและการดำรงรักษาสันติภาพ” (Ending Violence, Sustaining Peace) ซึ่งเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับบทบาทของรัฐสภาในการป้องกันการแพร่ขยายความรุนแรงและการส่งเสริมแนวทางปฏิบัติร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่มีสันติภาพ ตลอดจนการสนับสนุนบทบาทรัฐสภาในฐานะผู้ส่งเสริมการปกครองที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมกันเพื่อเผชิญกับความท้าทายต่อโลกที่ซับซ้อนขึ้น โดยในการอภิปรายหัวข้อนี้มี H.E. Dr. Fadli Zon รองประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียเป็นประธานการประชุม พร้อมกับผู้ร่วมอภิปราย ๕ คน ได้แก่

H.E. Ms. Jiko Luveni ประธานรัฐสภาสาธารณรัฐฟีจี ได้ร่วมอภิปรายโดยกล่าวถึงปัญหาความรุนแรง ความขัดแย้งและสงครามเป็นปัญหาที่ไม่มีจุดจบ ซึ่งก่อเกิดมาจากความแตกต่างจากชาติพันธุ์ ศาสนาหรือแม้แต่มโนธรรม ซึ่งปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันอาจนำไปสู่ภาวะสงครามนิวเคลียร์ได้ ดังนั้นเราจึงควรคำนึงถึงความปลอดภัยและความเจริญรุ่งเรืองของโลกสำหรับคนรุ่นต่อไปให้อยู่ได้โดยปราศจากอุปสรรคหรือ ภัยคุกคาม นอกจากนี้ โลกอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคที่ไม่มีรูปแบบได้อย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ H.E. Ms. Jiko Luveni ได้แบ่งปันประสบการณ์ที่ฟีจีได้รับผลกระทบร้ายแรงจากปัญหาความขัดแย้งอันรุนแรง ที่ทำลายทั้งทรัพยากรของประเทศและคร่าชีวิตประชาชนไปจำนวนมาก โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งเชื่อว่ารัฐบาลและรัฐสภาต้องร่วมมือกันเพื่อดำรงรักษาเสถียรภาพของโลกไว้ ด้วยการบัญญัติและบังคับใช้กฎหมายใหม่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน และในฐานะของตัวแทนแห่งรัฐสภาฟีจี H.E. Ms. Jiko Luveni ขอเรียกร้องให้จัดการกระทำความรุนแรงต่อสตรีและเด็กอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ รัฐสภาฟีจีได้แต่งตั้งคณะกรรมการด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ เพื่อดูแลประเด็นด้านสตรีและเด็ก ตลอดจนริเริ่มการส่งเสริมนโยบายที่ให้ความสำคัญต่อเพศเพื่อธรรมาภิบาลสร้างความตระหนักในการปกป้องสิทธิสตรี

Ms. Lakshmi Puri รองผู้อำนวยการองค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ (UN Women) ได้ร่วมอภิปรายในหัวข้อนี้ว่า แผนสร้างสันติภาพขององค์การสหประชาชาติและวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ คำนึงถึงเรื่องการส่งเสริมบทบาทสตรีและความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย รวมไปถึงการยุติความรุนแรงต่อสตรี การดำรงสันติภาพและการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งทุกประเด็นต่างเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยวิถีทางเพื่อบรรลุวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ควรให้ความสำคัญต่อเป้าหมายที่ ๕ : ความเสมอภาคระหว่างเพศและการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สตรีและเด็กผู้หญิง และควรได้รับการพิจารณาให้เป็นวาระเร่งด่วน สตรีควรมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในการดำรงตำแหน่งผู้นำและมีอำนาจตัดสินใจในภาครัฐบาล รัฐสภา ภาคสาธารณะ ภาคธุรกิจ ภาคเทคโนโลยีในทุกระดับชั้น ผู้นำสตรีเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงสันติภาพเนื่องจากสตรีมีแนวโน้มในการนำการเจรจา และการตกลงเพื่อสันติภาพได้ดีกว่า เนื่องจากผู้นำสตรีมีศักยภาพในการเจรจาเพื่อส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจ ตลอดจนการฟื้นฟูประเทศภายหลังความขัดแย้งได้ นอกจากนี้ หากพิจารณาในระบบรัฐสภาแล้ว ประเทศใดที่มีสมาชิกรัฐสภาสตรีที่เข้มแข็งนั้น มักพบว่ามีความมุ่งมั่นให้ความสำคัญต่อการศึกษา การสาธารณสุข การขจัดความรุนแรงและการป้องกันความขัดแย้ง ยกตัวอย่างเช่น การแก้ปัญหาความขัดแย้งเพื่อเสริมสร้างสันติภาพที่เกิดขึ้นในช่วงปี ๒๐๑๕ ได้แก่ การแก้ปัญหาความขัดแย้งในโคลัมเบียและมินดาเนา ซึ่งได้มีวาระการส่งเสริมบทบาทสตรีในการดำรงสันติภาพ ซึ่งหน้าที่การดำรงสันติภาพนั้นต้องการบุคลากรที่มีทัศนคติเปิดกว้าง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมโดยไม่เลือกปฏิบัติต่อประชาชนทุกคน ซึ่งเชื่อว่าสตรีสามารถดำเนินการได้ดี ดังนั้น ควรส่งเสริมการมีบทบาทร่วมของสตรีในทุกภาคส่วนที่บูรณาการกันทั้งการป้องกันความขัดแย้ง การสร้างสันติภาพ และการรักษาสันติภาพ พร้อมกันนี้ Ms. Lakshmi Puri ได้กล่าวถึงว่าองค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติได้ร่วมมือกับรัฐบาลอินโดนีเซียเพื่อสนับสนุนสตรีและเด็กผู้หญิงให้มีส่วนร่วมในการป้องกันการใช้ความรุนแรงและการก่อการร้าย โดยมีแผนพัฒนาแห่งชาติในด้านสตรี การรักษา

เสถียรภาพ และอำนาจสันติภาพ นอกจากนี้ ยังได้เน้นว่า บทบาทของสมาชิกรัฐสภามีความสำคัญในการริเริ่ม และให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่บทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีในกระบวนการสันติภาพ รัฐสภาต้องช่วย ออกกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ต่อต้านความเสมอภาคระหว่างเพศ การจัดสรรงบประมาณ ตลอดจนการส่งเสริม สตรีในบทบาททางการเมือง และรวมถึงรับฟังความต้องการจากสตรี

การอภิปรายบนเวทีในการประชุมเต็มคณะวาระที่สอง

H.E. Mr. Ahmet Aydin รองประธานสภาแห่งชาติสาธารณรัฐตุรกี ได้ร่วมอภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับกรอบการทำงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาที่ต้องแก้ไขปัญหา ความอดอยากและวิกฤตด้านมนุษยชน โดย H.E. Mr. Ahmet Aydin ได้แบ่งปันประสบการณ์ของตุรกีในการจัดการปัญหาผู้อพยพบริเวณชายแดนที่ติดกับสาธารณรัฐอาหรับซีเรีย ซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจและยอมรับต่อ กรอบการจัดการของผู้เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งยกให้ตัวอย่างความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างตุรกีและสหภาพยุโรป ในการจัดการต่อปัญหาวิกฤตการณ์ผู้อพยพชาวซีเรีย อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งในซีเรียที่เพิ่มขึ้นได้กระทบ และขัดต่อผลประโยชน์แห่งชาติของตุรกีในเรื่องการรักษาความปลอดภัยบริเวณชายแดนและกระทบต่อการ จัดการในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ H.E. Mr. Ahmet Aydin ยังได้กล่าวประณามการกระทำอันโหดร้ายของ รัฐบาลเมียนมาที่กระทำต่อชาวโรฮิงจามุสลิมว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้นซ้ำอีก พร้อมชักชวนให้ประชาคมโลก ร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหานี้ เพราะถือได้ว่าเป็นประเด็นสำคัญในการสร้างสันติภาพและความมั่นคงตามกรอบ ของสหประชาชาติ ซึ่งองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ควรมีการปฏิรูปเพื่อสนองตอบและจัดการปัญหาได้อย่าง ทันที และได้นัยย้ำถึงการให้ความสำคัญในการสร้างเสริมความตระหนักรู้ของประชาชนในเรื่องสันติภาพ ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นบทบาทอันสำคัญที่สมาชิกรัฐสภาควรยึดถือเป็นแนวทางหลักเพื่อนำไปสู่สันติภาพ พร้อมกันนี้ H.E. Mr. Ahmet Aydin ได้กล่าวว่า แม้รัฐสภาและรัฐบาลมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีทั้งสองฝ่าย ควรทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องกันเพื่อการส่งเสริมสันติภาพและรักษาความมั่นคงของโลก

Prof. Sean Farren, PhD. อดีตสมาชิกรัฐสภาไอร์แลนด์เหนือและศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัย Ulster ได้ร่วมอภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับบทบาทความสำคัญของรัฐสภาในการขจัดปัญหาความรุนแรง โดยได้ ยกตัวอย่างสถานการณ์ความขัดแย้งในไอร์แลนด์เหนือที่มีปัญหาการใช้ความรุนแรงที่มีรากฐานมาจากความแตกต่าง

ทางศาสนา ประเด็นการตัดสินใจว่าจะอยู่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักรหรือจะแยกตัวออกเป็นแคว้นไอร์แลนด์เหนือ วัตถุประสงค์สำคัญที่สุดของรัฐบาลไอร์แลนด์เหนืออยู่ที่การรักษาสันติภาพและเสถียรภาพ และการสร้างความเชื่อมั่นว่าไอร์แลนด์เหนือจะนำโดยบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากทั้งสองกลุ่ม ปัญหาความขัดแย้งมักจะเกิดขึ้นจากการเรียกร้องสิทธิจากรัฐบาล ซึ่งภาครัฐควรให้ความสำคัญในการป้องกันปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มทางการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์เพื่อให้เกิดแนวทางแก้ปัญหาที่เอื้อหนุนกันและเป็นที่ยอมรับได้จากทุกฝ่าย นอกจากนี้ รัฐสภาควรเสริมสร้างสังคมที่มีสันติภาพและความมั่นคง เคารพต่อระบอบการปกครอง ซึ่งเป็นสังคมที่มีสันติภาพ พัฒนาแบบองค์รวมและมีการยอมรับซึ่งกันและกันมากขึ้น โดยที่ค่านิยมหรือแนวคิดดั้งเดิมควรได้รับการยอมรับปรับปรุงโดยไม่ถูกมองว่าเป็นสิ่งคุกคาม ซึ่งหากสำเร็จแล้วจะช่วยส่งเสริมต่อการบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ได้เป็นอย่างดี

Ms. Gunila Olsson ผู้แทนจากกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) อินโดนีเซีย ร่วมอภิปรายโดยมีสาระว่ารัฐบาลอินโดนีเซียได้มีสรุปรายงานเรื่องบรรทัดฐานด้านเด็ก ซึ่งอินโดนีเซียเป็นประเทศแรกในโลก ที่ได้แสดงบรรทัดฐานเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อเด็กทั้งที่โรงเรียน บ้าน และในชุมชน การยุติความรุนแรงต่อเด็กถือเป็นวาระสำคัญเร่งด่วน เนื่องจากความเสียหายที่มีต่อเด็กนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อคนในทุกชนชั้น และทุกรุ่นได้ อย่างไรก็ตาม จำนวนงบประมาณเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ถูกนำไปใช้ในการแก้ปัญหาความรุนแรง ต่อเด็กได้กลับกลายเป็นภาระที่เพิ่มสูงขึ้นอันกระทบต่อการสาธารณสุขและการศึกษา เด็กที่เคยเผชิญกับความรุนแรงตั้งแต่วัยเยาว์มักจะได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการในช่วงอายุถัดไปทำให้ขาดการพัฒนาหรือเกิดภาวะพิการ ตลอดจนอาจทำให้เด็กสูญเสียความสามารถในการเรียนรู้ การเข้าสังคม พฤติกรรม ส่งผลกระทบต่อทั้งด้านสุขภาพจิตและการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงมากขึ้น ดังนั้น UNICEF อินโดนีเซีย จึงได้สนับสนุนการออกกฎหมายเพื่อนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปดำเนินการ โดยวางแผนการสำรวจปัญหาความรุนแรงต่อเด็กภายในประเทศจะเริ่มในปีหน้า นอกจากนี้ Ms. Gunila Olsson ยังได้เรียกร้อง ให้สมาชิกรัฐสภาตระหนักถึงภาระหน้าที่ของรัฐสภาในการขจัดความรุนแรงต่อเด็กด้วยการสนับสนุนการออกกฎหมายและข้อบังคับที่จะช่วยเหลือต่อเด็กที่ได้รับผลกระทบเหล่านั้น และให้ความร่วมมือสนับสนุนโครงการเพื่อลดความรุนแรงให้เหลือศูนย์

จากนั้น ที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถอภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้ ซึ่งนายกิตติ วะสีนนท์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นมีสาระเกี่ยวกับการดำเนินการในกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีกรอบ ASEAN (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ซึ่งมีอายุยาวนานถึง ๕๐ ปี และเน้นบทบาทในด้านการดำรงสันติภาพมาตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้ง ตามแถลงการณ์กรุงเทพ แถลงการณ์เขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง (Zone of Peace, Freedom and Neutrality - ZOPFAN) และสนธิสัญญาว่าด้วยเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asia Nuclear Weapon Free Zone - SEANWFZ) แม้ภูมิภาคนี้ในอดีตจะมีความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์และเผชิญสภาวะสงครามในอินโดจีน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ASEAN มีสมาชิกในภูมิภาคทั้ง ๑๐ ประเทศ ซึ่งสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ต่างยึดหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศใด และหลักการมีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ (Constructive Engagement) โดยมีความยืดหยุ่นในการดำเนินนโยบายต่อกันบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การรวมตัวอย่างเป็นมิตรภายในภูมิภาคเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการป้องกันความขัดแย้งหรือความรุนแรง และเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงภายในภูมิภาค

บรรยากาศระหว่างการประชุม

ต่อมา เป็นการอภิปรายแบบคณะในหัวข้อ “ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Local Wisdom and SDGs) ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับปรัชญา ความเชื่อ วิถีชีวิต และแนวคิดแบบท้องถิ่น ที่นำมาเชื่อมโยงกับแนวคิดการพัฒนาสมัยใหม่ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ การรักษาสีงแวดล้อม โดยการอภิปรายนี้มี Hon. Dr. Evita Nursanty เป็นผู้ดำเนินการอภิปรายร่วมกับผู้ร่วมการอภิปราย ๒ คน ได้แก่ Mr. Made Mangku Pastika ผู้ว่าราชการจังหวัดบาหลี ซึ่งได้อภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับปรัชญา “ไตรहितครณะ” ในการปกป้องธรรมชาติ : ประสบการณ์ของชาวบาหลีเกี่ยวกับสุบัค (Tri Hita Karana Philosophy in Protecting Nature : Experiences of Balinese People with SUBAK) โดยอธิบายว่า บาหลีเป็นเกาะแห่งเทพเจ้า ที่มีชื่อเสียงในความงดงามและความอบอุ่นเป็นมิตรของผู้คนชาวเกาะ ปรัชญา “ไตรहितครณะ” และสุบัค^๑ เป็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับเทพเจ้า และมนุษย์กับธรรมชาติ ซึ่งสามประการนี้สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาเกาะที่สะท้อนหลัก ๕ ประการของแผนพัฒนาบาหลี เพื่อความเจริญเติบโต เพื่อการงาน เพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อวัฒนธรรม และเพื่อคนจน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเทพเจ้าสะท้อนให้เห็นในพิธีกรรมเมื่อเกษตรกรรมเตรียมไร่นาและก่อนการเก็บเกี่ยว ความสอดคล้องระหว่างมนุษย์ปรากฏให้เห็นเด่นชัด เพราะมนุษย์เชื่อถือและศรัทธาในระบบการชลประทานสุบัค ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดสรรทรัพยากรน้ำสู่ทุ่งนา แต่อย่างไรก็ดี ยังพบว่ามียุทธศาสตร์เกี่ยวกับสุบัคเกิดขึ้นเนื่องจากความเจริญเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ทำให้เกษตรกรรมมักจะถูกรบกวนจากนักท่องเที่ยวตลอดจนปริมาณพื้นที่นา ที่ลดลงจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือโรงแรม ทั้งนี้รัฐบาลควรสนับสนุนระบบเกษตรกรรมแบบอินทรีย์ซึ่งจะช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินและช่วยให้ผลผลิตอาหารปลอดภัยจากสารพิษ จากนั้น ผู้ร่วมการอภิปรายอีกหนึ่งคน คือ Mr. Koen Metsu นายกเทศมนตรี Edegem สมาชิกรัฐสภาเบลเยียม ได้กล่าวถึงการดำเนินงานของ Edegem ที่ประสบผลสำเร็จในการนำ

^๑ แนวคิดทางปรัชญา “ไตรहितครณะ” เป็นหลักปรัชญาความเชื่อแบบฮินดูที่แพร่หลายในชาวบาหลีมีต้นกำเนิดจากอินเดียมากว่า ๒,๐๐๐ ปี มีลักษณะเป็นสถาบันทางสังคมที่ผนวกศาสนา ความเชื่อ เทคโนโลยี การเกษตร วัฒนธรรม และการเมืองท้องถิ่นไว้ด้วยกัน โดยใช้หลักความสมดุลกลมกลืน ๓ ประการอันเป็นหลักการสร้างความสุขแก่ชีวิต ประกอบด้วย ความสมดุลระหว่างมนุษย์กับเทพเจ้า มนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับธรรมชาติ

^๒ ระบบสุบัค เป็นวิถีชลประทานแบบดั้งเดิมบนเกาะบาหลี ซึ่งมีมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๓ โดยใช้ระบบการแจกจ่ายน้ำด้วยลำคลองและฝาย ไปตามนาแบบขั้นบันได โดยกำหนดให้มีพื้นที่ที่มีขอบเขตคล้ายหมู่บ้าน ปกครองโดยคนในพื้นที่ และมี “อุทกอาราม” หรือวัดน้ำเป็นศูนย์กลาง เพื่อการเพาะปลูกอย่างเสมอภาคและเป็นกันเองแบบประชาธิปไตย ส่วนประกอบสำคัญของระบบสุบัคคือ เครือข่ายการขนส่งน้ำที่ซับซ้อนและอโม่งค์ที่สร้างโดยการเจาะหินและต่อท่อไม้ไผ่เพื่อส่งน้ำเข้าสู่นาขั้นบันไดขั้นบนสุดของเนินเขาก่อนปล่อยให้ไหลลงสู่นาข้าวเบื้องล่าง จนเกิดเป็นรูปแบบกสิกรรมนาขั้นบันไดอันยั่งยืนและเป็นภูมิประเทศที่สวยงาม และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ ประการ ไปปฏิบัติ โดยแสดงความคิดเห็นว่าวาระเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศควรถือเป็นวาระหลักของการประชุม เช่นเดียวกันกับการต่อสู้กับภัยก่อการร้าย พร้อมยกตัวอย่างว่า Edegem เป็นชุมชนที่ให้ความใส่ใจต่อสุขภาพ เป็นที่ซึ่งประชาชนมุ่งหาความสมดุลระหว่างนวัตกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งชุมชนมีแนวทางในการสร้างสวนสาธารณะเพิ่มและการควบคุมปริมาณยานพาหนะภายในเมือง ตลอดจนการมอบความรู้ต่อเด็กในการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

การอภิปรายแบบคณะ

จากนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้ ซึ่งนายกิตติ วะสีนนท์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมอภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในการยึดหลักการพึ่งพาตนเองของประชาชนในท้องถิ่น และหลักทรงงาน “การระเบิดจากข้างใน”^๓ ด้วยการยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ตลอดจนการสนับสนุนภาคประชาชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สอดคล้องและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอย่างสอดคล้องกัน

^๓ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชดำริเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างเป็นไปตามขั้นตอน โดยสร้างพื้นฐานความพหุมีพอกิน พอใช้ของประชาชน โดยเห็นว่า ทุกสิ่งต้องเกิดจากความคิด ความรู้ ความต้องการด้วยตนเองของประชาชนเป็นแรงผลักดัน มิใช่เกิดจากคนอื่นมากระตุ้นหรือส่งเสริมให้ทำ “การระเบิดจากข้างใน” หมายความว่า ต้องสร้างความเข้มแข็งให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน มิใช่การนำเอาความเจริญหรือบุคคลจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนหมู่บ้านที่ยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว

นายกิตติ วะสินนท์ และ นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
เข้าพบและมอบของที่ระลึกแก่ H.E. Mr. Setya Navanto ประธานสภาผู้แทนราษฎร
แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในช่วงพักการประชุม

วันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐

การประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ในวันที่สอง เริ่มต้นด้วยการประชุมเต็มคณะ
วาระที่สาม “การก้าวไปด้วยกัน : การสนับสนุนการพัฒนาแบบองค์รวมและเท่าเทียมกัน” (Leave No One
Behind : Promoting Inclusive and Equitable Development) เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับบทบาทของ
รัฐสภาในการส่งเสริมนโยบายสาธารณะที่มุ่งขจัดปัญหาความยากจนและการสร้างความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน
ในยุคแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมี Hon. Dr. Nurhayati Ali Assegaf ประธานคณะกรรมการด้านความ
ร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ เป็นผู้ดำเนินการอภิปรายบนเวทีร่วมกับผู้ร่วมอภิปราย ๓ คน ได้แก่

Prof. Dr. Bambang Brodjonegoro รัฐมนตรีกระทรวงแผนการพัฒนาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐ-
อินโดนีเซีย ได้ร่วมอภิปรายโดยกล่าวถึงบทบาทของรัฐสภาในการบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยเฉพาะ
ในด้านการขจัดความยากจนรุนแรง (extreme poverty) ภายในประเทศอินโดนีเซีย เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
เป็นวาระหลักที่สำคัญในแผนการพัฒนาและนโยบายของอินโดนีเซีย ซึ่งอินโดนีเซียได้ดำเนินการประสบผลสำเร็จ
ไปแล้วถึง ๔๙ ตัวชี้วัดตาม SDGs ซึ่งมองเห็นผลสัมฤทธิ์ได้อย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ
ในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะในเรื่องหลัก เช่น สิทธิมนุษยชน การให้ความสำคัญแบบองค์รวมต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
โดยประธานาธิบดีแห่งอินโดนีเซียได้แต่งตั้งคณะประสานงานแห่งชาติเพื่อดำเนินการและประสานงานในการ
ดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่แบ่งออกเป็น ๔ ประการ ได้แก่ การพัฒนาด้านสังคม การพัฒนา
ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการปกครองและหลักคุณธรรม ซึ่งในขั้นตอนการปฏิบัติ
จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมั่น ความเท่าเทียม การมีส่วนร่วม ความโปร่งใสและ

ผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นหลัก และรวมไปถึงบทบาทของรัฐบาลในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ งบประมาณ การติดตาม และการประเมินผลของการดำเนินแผนการพัฒนาแห่งชาติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในขณะเดียวกัน บทบาทของรัฐบาลควรมุ่งเน้นที่การบัญญัติกฎหมายและกำหนดนโยบาย การจัดสรรงบประมาณและการติดตาม ตรวจสอบ ตลอดจนการติดตามผลการปฏิบัติตามแผน ซึ่งทั้งรัฐบาลและรัฐสภาควรมีการหารือร่วมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อผลการดำเนินงานที่ราบรื่นและประสบผลสำเร็จ ในฐานะที่รัฐสภาเป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญต่อระดับท้องถิ่น ด้วยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น ตลอดจนการสนับสนุนการวิจัย และการเก็บข้อมูล รวมไปถึงการจัดตั้งศูนย์ SDGs ในระดับท้องถิ่นขึ้น เพื่อการดำเนินการที่ฉับไวทันต่อเหตุการณ์

การอภิปรายบนเวทีในการประชุมเต็มคณะวาระที่สาม

H.E. Mr. Fidel Espinoza Sandoval ประธานสภามหาไทรแห่งสาธารณรัฐชิลี ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติที่เน้นความสำคัญต่อการจัดสรรบริการเพื่อสาธารณะและการให้ความสนใจต่อประเด็นด้านความยุติธรรมในสังคม ประเด็นด้านเศรษฐกิจและด้านสิ่งแวดล้อม โดยกรอบกระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมควรถูกหยิบยกมาเป็นประเด็นหลักเพื่อจัดสรรโครงสร้างโลก โดยที่โลกควรบูรณาการไปสู่โลกยุคใหม่แห่งการพัฒนามนุษย์ การพัฒนาทางเศรษฐกิจจะกลายเป็นความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานที่เป็นการพัฒนาสังคมเพื่อการดำเนินไปสู่โลกเศรษฐกิจใหม่ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจจะไม่บังเกิดผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์หากไม่มีความตระหนักในการดูแลทรัพยากรสิ่งแวดล้อม การบริโภคทรัพยากรควรได้รับพิจารณาอย่างเป็นธรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อม H.E. Mr. Fidel Espinoza Sandoval ได้ยกตัวอย่าง ชิลีมีประสบการณ์ภาวะที่ราคาพลังงาน ปรับลดลงซึ่งนำผลกระทบทางลบมาสู่แผนการพัฒนาประเทศ ซึ่งรัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่าง ๆ ควรร่วมมือกันศึกษาเทคโนโลยีรูปแบบใหม่เพื่อจัดการและแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ ชิลีมุ่งดำเนินแผนการพัฒนาเพื่อขจัดปัญหาความยากจน แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อ “การเจริญเติบโตอย่างเสมอภาค” เป็นปัจจัยหลักที่สร้างสมดุลจากนโยบายทางสังคมที่เร่งรัดและยุทธศาสตร์เพื่อมุ่งความเจริญเติบโต และรวมถึงนโยบายการคลังที่อนุรักษ์นิยม ติดตามมาอย่างพร้อมเพรียงด้วยงบประมาณที่เกินดุล และการลดลงของหนี้สาธารณะ การขยายตลาดทุนภายในประเทศ การปฏิรูปแรงงานและนโยบายภาษี นอกจากนี้ ในประเด็นการอพยพ ย้ายถิ่น รัฐบาลและรัฐสภาชิลีได้จัดเตรียม

ร่างกฎหมายว่าด้วยการอพยพฉบับใหม่ที่อนุญาตให้ประชาชนที่มีศักยภาพสามารถพำนักอาศัยในซิลีโต้ โดยคาดหวังว่ากฎหมายฉบับใหม่นี้จะส่งเสริมให้ประชาชนสามารถทำมาหากินและสร้างศักยภาพที่แข็งแกร่งเพื่อขจัดความยากจนให้หมดไปจากประเทศได้

Mr. Anouar Gharbi ผู้อำนวยการคณะมนตรีเจนีวา ด้านกิจการและการพัฒนาระหว่างประเทศ ได้อภิปรายเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องอุปสรรคและบทบาทของรัฐสภาในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติที่สำคัญต่อทุกประเทศเพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ในการดำเนินนโยบาย ซึ่งภาครัฐควรรับรู้ว่าคุณคนในประเทศอื่นได้รับประโยชน์จากการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างไรบ้าง และรวมไปถึงคนรุ่นใหม่ในอนาคต ซึ่งรัฐบาลในแต่ละประเทศต่างได้กำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้สอดคล้องและเป็นไปตามแผนพัฒนาของตน ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละประเทศ โดยในการบรรลุเป้าหมายเพื่อบรรเทาปัญหาความยากจน จำเป็นต้องมีแนวทางพิจารณาควบคู่กันที่หลากหลาย เช่น ความมั่นคงทางอาหารและความต้องการทางโภชนาการ เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีสถิติว่าประชากรกว่า ๘๐๐ ล้านคนประสบภาวะขาดแคลนอาหาร โดยที่ระบบการผลิตอาหารส่วนใหญ่มีอยู่บนแนวทางที่ไม่ยั่งยืน ความคาดหวังอีกประการหนึ่งของการพัฒนาเกี่ยวข้องกับสาธารณสุข ซึ่งพึ่งพาเกี่ยวเนื่องกับด้านอื่น เช่น การศึกษาและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค การกระจายอำนาจ และนวัตกรรม อันเป็นลักษณะหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ บทบาทที่สำคัญของรัฐสภาในการบรรลุตาม SDGs ได้แก่ หากภาครัฐบาลตั้งเป้าหมายที่จะลดอุณหภูมิโลกให้ต่ำลง ๒ องศาเซลเซียส ภาครัฐสภาที่ควรพิจารณาบัญญัติกฎระเบียบและออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ รัฐสภาควรสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยี ตลอดจนการกระตุ้นภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นให้รับผิดชอบในกระบวนการดำเนินงาน ทั้งนี้การพัฒนาที่ยั่งยืนควรดำเนินไปในลักษณะความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งเป็นการกระจายปัจจัยสู่ชุมชน นอกจากนี้ รัฐสภาควรมีความตกลงอย่างถาวรยั่งยืนร่วมกับภาคประชาสังคมในการมีส่วนร่วมและสนับสนุนการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ควรระบุดึงในความพยายามดำเนินการเพื่อบรรลุ SDGs ซึ่งควรมีการนำข้อกำหนดนั้นไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง

บรรยากาศระหว่างการประชุม

จากนั้น ได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมอภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้ ซึ่งนายกิตติ วัชรสินนท์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม โดยมีสาระเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของประเทศไทยในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (SEP) ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยในปี ๒๕๕๙ ไทยได้รับตำแหน่ง ประธานกลุ่มประเทศ G-77 และได้หยิบยกประเด็น SDGs ขึ้นมาเป็นวาระการดำเนินการที่มีความสำคัญใน ลำดับต้น โดยเน้นการแบ่งปันประสิทธิภาพจากการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอันสอดคล้อง กับหัวข้อของวาระนี้ ตลอดจนการยึดแนวทางหลักในการพัฒนาแบบองค์รวม เพื่อเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรือง สำหรับทุกคน (Prosperity for All) นอกจากนี้ ในกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาค ASEAN ประเทศไทยในฐานะ ประเทศผู้ประสานงาน (Country Coordinator) ได้ผลักดันแนวคิด SEP ไปสู่แนวทางสู่การพัฒนาตาม SDGs ในสามเสาหลักทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

นายกิตติ วัชรสินนท์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
กล่าวอภิปรายในระหว่างการประชุม

จากนั้นมีการประชุมกลุ่มพันธมิตร ซึ่งดำเนินไปในช่วงเวลาเดียวกัน ๒ หัวข้อ คือ ๑) “ผู้นำสตรี ทางการเมือง : การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สิทธิในที่ดินของสตรี และการพัฒนาที่ยั่งยืน”(Women Political Leaders : Climate Change, Women Land Rights and Sustainable Development) โดย เป็นอภิปรายร่วมกันในประเด็นเรื่องเพศและการพัฒนาสังคม ในหัวข้อการส่งเสริมบทบาทของสตรีทั่วโลกให้ ได้รับโอกาสและความรู้ความเข้าใจในสิทธิของตน ตลอดจนการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ โดยยึดหลักการ ไม่มีผู้ใดถูกทิ้งเลย (No One Left Behind) โดยมี Ms. Zita Gurmai ที่ปรึกษาพิเศษเชิงมิติ เพศ คณะกรรมาธิการยุโรป เป็นผู้ดำเนินรายการ ร่วมกับผู้อภิปรายอีก ๕ คน ได้แก่

Hon. Dr. Nurhayati Ali Assegaf ประธานคณะกรรมการด้านความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ ได้แสดงคำกล่าวเปิดช่วงการประชุมโดยมีสาระเกี่ยวกับ Women Political Leaders (WPL) ซึ่งเป็นการรวมตัวของสมาชิกรัฐสภาที่มีเครือข่ายใหญ่ที่สุดเพื่อดำเนินงานโดยตรงกับสมาชิกรัฐสภาสตรีและผู้นำสตรีในการส่งเสริมการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยได้นำเสนอข้อเท็จจริงว่าสตรีสามารถตอบสนองต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบุรุษ ดังนั้น จึงควรส่งเสริมบทบาทสมาชิกสตรีเพื่อเป็นผู้เจรจาในเวทีระหว่างประเทศในประเด็นที่เกี่ยวกับสตรี จึงและควรเสริมสร้างความตระหนักรู้ในสังคมต่อการส่งเสริมการแสดงบทบาทของสมาชิกสตรีและผู้นำสตรีในการจัดการต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพ-ภูมิอากาศและสิทธิในที่ดิน

Dr. Suhariyanto ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติกลางอินโดนีเซีย ได้แบ่งปันประสบการณ์ของอินโดนีเซียในการได้รับข้อมูลเชิงกว้างเพื่อส่งเสริมสิทธิในสินทรัพย์อย่างเท่าเทียมและในการติดตามการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเพิ่มความรู้ความเข้าใจในประเด็นสิทธิในที่ดินของสตรี ซึ่งสำนักงานสถิติกลางอินโดนีเซียเป็นหน่วยงานหลักของภาครัฐที่กำกับดูแลสถิติดัชนีการมีบทบาทของเพศ ซึ่งมีปัญหาหลากหลายประเด็นในอินโดนีเซียที่จำกัดบนรากฐานเรื่องเพศ โดยล่าสุด รัฐบาลอินโดนีเซียพยายามกำหนดว่าสิทธิในสินทรัพย์ของประชาชนส่งผลต่อโครงการไบแสดงสิทธิที่ดินที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันกับโครงการ “Hutan Social” ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารจัดการป่าไม้เพื่อสวัสดิการชุมชนโดยเฉพาะต่อประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่เขตป่าไม้ พร้อมกันนี้ Dr. Suhariyanto กล่าวว่า สมาชิกรัฐสภาควรส่งเสริมหน่วยงานด้านมาตรฐานสถิติเพื่อส่งเสริมการทำข้อมูลสถิติในแต่ละภาคส่วนที่รับผิดชอบโดยกระทรวง สถาบัน หรือหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการประสานงานระบบสถิติที่สามารถใช้งานและพัฒนาข้อมูลองค์รวมที่รัฐบาลต้องการได้ นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภาควรแสดงบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลงบประมาณ การบังคับใช้กฎหมาย และการสนับสนุนรัฐบาลในการจัดการบรรเทาปัญหาและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมไปถึงประเด็นเรื่องเพศ เช่น การส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคมในการสร้างสังคมเพื่อบทบาทสตรีในทางเศรษฐกิจและสาธารณสุข ตลอดจน รัฐบาลควรสนับสนุนรัฐบาลในการกำหนดกฎระเบียบเพื่อจัดการโครงการภายหลังเกิดภัยพิบัติในอนาคตอันใกล้ และส่งเสริมการเปิดโอกาสให้สตรีได้รับโอกาสทางการศึกษามากขึ้น

Dr. Zipporah Kittony วุฒิสมาชิกจากสาธารณรัฐเคนยา ร่วมอภิปรายถึงประสบการณ์ของรัฐสภาเคนยาในการออกกฎหมายซึ่งครอบคลุมผลประโยชน์ของสตรีในการมีสิทธิในสินทรัพย์ อีกทั้ง เคนยาได้บัญญัติกรอบกฎหมายซึ่งอนุญาตให้สตรีได้รับประโยชน์จากการใช้ประโยชน์ต่อที่ดิน ซึ่งในอดีตนั้นสตรีไม่เคยได้รับสิทธิเหล่านี้ รัฐบาลเคนยาได้พยายามที่จะดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับการเปิดโอกาสให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วม แต่อย่างไรก็ดี ยังคงมีอุปสรรคและข้อจำกัดที่ต้องปรับปรุงต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสังคมต่อไปในอนาคต

Hon. Mdm. Romina Guadalupe Ramos สมาชิกรัฐสภาแห่งรัฐพหุชนชาติแห่งโบลิเวีย ได้แบ่งปันประสบการณ์ของโบลิเวียต่อที่ประชุมว่า สิทธิในที่ดินของสตรีเป็นความพยายามที่มีมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งในปัจจุบัน สตรียังคงได้รับสิทธิในที่ดินตามแนวทางการปฏิรูปของประธานาธิบดี Morales อยู่ ซึ่งภายหลังการปฏิรูปนั้น สตรีได้ถือครองที่ดินมากขึ้นถึงร้อยละ ๔๖ ส่งผลให้สตรีสามารถเป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์ทำการเกษตรในที่ดินได้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ รัฐสภาโบลิเวียได้ออกกฎหมายฉบับใหม่ ที่อนุญาตให้สตรีมีส่วนร่วมในการบรรเทาปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเป็นเจ้าของในแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยไม่ละเลยต่อสตรี

H.E. Mdm. Sumitra Mahajan ประธานรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอินเดีย ได้แสดงคำกล่าวในฐานะผู้แทนจากอินเดียโดยมีสาระเกี่ยวกับวาระปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาที่สตรีได้รับการส่งเสริมบทบาทมากขึ้นในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการให้สิทธิในที่ดินและการส่งเสริมบทบาทสตรี อันถือเป็นกลไกที่สำคัญในการจัดการปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการจัดความยากจน ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในอดีตที่ผ่านมา สตรีในอินเดียที่ทำงานในภาคเกษตรกรรมไม่เคยได้รับสิทธิในการครอบครองที่ดิน แต่ในปัจจุบันรัฐบาลอินเดียมุ่งมั่นดำเนินการเพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่สตรีในการได้รับสิทธิในที่ดิน นอกจากนี้ รัฐบาลยังพยายามสนับสนุนและเปิดโอกาสให้สตรีได้รับสิทธิทางการเมืองและในระบบนิติบัญญัติเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหน้าที่อันสำคัญเหล่านี้ล้วนต้องการให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่หลักของสมาชิกรัฐสภาในการดำเนินการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมีสตรีเป็นส่วนร่วมในการทำงานที่เท่าเทียม

บรรยากาศการประชุมกลุ่มพันธมิตร

หัวข้อที่ ๒) “องค์การนอกภาครัฐระดับนานาชาติว่าด้วยการพัฒนาแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และเครือข่ายองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ : บทบาทและการดำเนินงานขององค์การภาคประชาสังคมในการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ” (International NGO Forum on Indonesia Development (INFID) & United Nations Sustainable Development Solutions Network (SDSN) : The Role and Contribution of SCOs in SDGs implementation) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทขององค์การนอกภาครัฐ (Non-Government Organization – NGO) และเครือข่ายองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDSN) ในการผลักดันและส่งเสริมบทบาทขององค์กรภาคประชาสังคม ในการมีส่วนร่วมเพื่อการดำเนินตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ โดยมี Mr. Bara K. Hasibuan สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย เป็นผู้ดำเนินการอภิปรายร่วมกับผู้อภิปราย ๒ คน ได้แก่

Dr. Budi Haryanto ผู้แทนจากเครือข่ายองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDSN) อินโดนีเซีย ได้กล่าวถึงเครือข่ายองค์การเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติว่า SDSN ได้เริ่มดำเนินการในปี ค.ศ.๒๐๑๒ เพื่อสรรสร้างโลกที่มีอิสระเสรี เปิดกว้าง และมีกระบวนการพิเศษในการสนับสนุนและการแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก ตลอดจนขับเคลื่อนทักษะองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากภาคสถาบันวิชาการ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เพื่อการแก้ปัญหาแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะส่งเสริมความร่วมมือในเวทีการเจรจาระดับสูงและกระบวนการภายหลังปี ๒๐๑๕ ด้วยการสร้างแนวทางการแก้ปัญหาแบบใหม่โดยการจัดตั้งเครือข่ายศูนย์ความรู้ระดับโลกเพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับภูมิภาค โดยที่ UN SDSN ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่อินโดนีเซียต้องปรับใช้แนวทางการแก้ปัญหาตาม SDGs เนื่องจากเป็นประเทศใหญ่และแต่ละพื้นที่ล้วนมีข้อจำกัดเฉพาะท้องถิ่น ดังนั้นรัฐบาลท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องอย่างมากที่จะสนับสนุนแนวทางการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับหมู่บ้าน ซึ่ง UN SDSN ต้องผสมผสานหลักการพัฒนาแบบ SDGs ให้เข้ากันกับหลักการพัฒนาแบบดั้งเดิมด้วยเหตุนี้ เครือข่ายความร่วมมือแบบพันธมิตรและการบูรณาการหน่วยงานที่หลากหลายจึงถือเป็นหัวใจในอันที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาได้ นอกจากนี้ UN SDSN ได้ตั้งมหาวิทยาลัยท้องถิ่นเพื่อเป็นศูนย์ความรู้ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน และริเริ่มโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ การประชุมสัมมนาเพื่อส่งเสริมความรู้ในด้านการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติ

Mr. Sugeng Bahagijo ผู้อำนวยการบริหาร INFID (International NGO Forum on Indonesian Development) ร่วมอภิปรายโดยมีสาระเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐบาลและรัฐสภาอินโดนีเซีย โดยที่ผ่านมานั้นอินโดนีเซียยังมีประเด็นที่ยังไม่บรรลุในเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) และยังคงเป็นอุปสรรค ต่อการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ อาทิเช่น อัตราการตายที่สูง การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภาคเอกชนคาดหวังการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย INFID ได้แบ่งแนวทาง การดำเนินการตาม SDGs เป็น ๕ ประการ ได้แก่ ๑) ขับเคลื่อนท้องถิ่นไปสู่เมืองและเขตเมือง ๒) การประสานงานระดับชาติร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ๓) ผู้ประสานงานและคณะทำงานเพื่อภาคประชาสังคม ๔) โครงการส่งเสริม SDGs เพื่อเยาวชนผ่านบุคคลที่มีชื่อเสียง และ ๕) เครื่องมือทางเทคนิคที่เอื้อต่อหน่วยงานรัฐท้องถิ่นและภาคประชาสังคม โดยผ่านบทบาททั้ง ๓ ด้านของ INFID ได้แก่ ๑) การประชาสัมพันธ์สู่สาธารณชน เอกชน และหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่น ๒) การมีส่วนร่วมและผลักดันวิถีทางตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้สตรี กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และคณะกรรมการ SDGs ได้มีส่วนร่วม และ ๓) ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ผ่านช่องทางการตรวจสอบ ดัชนีชี้วัดและข้อตกลง นอกจากนี้ Mr. Sugeng Bahagijo ได้เน้นย้ำให้สมาชิกรัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการผลักดันให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอเพื่อการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติในระหว่างการประชุม

นอกจากนี้ ในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้เข้าร่วมการประชุมอีกส่วนหนึ่งได้ร่วมการประชุมเพื่อพิจารณา และปรับปรุงร่างปฏิญญาบาห์ลี (Open Ended Consultation on Draft Bali Declaration) โดยมี Dr. Nurhayati Ali Assegaf ประธานคณะกรรมการด้านความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ เป็นประธานในที่ประชุม ซึ่งที่ประชุม ได้หารือร่วมกันในการพิจารณาประเด็นการกล่าวถึงสถานการณ์การใช้ความรุนแรงของกองกำลังทหาร สาธารณรัฐ-แห่งสหภาพเมียนมาที่กระทำต่อชาวโรฮิงจาในรัฐยะไข่ (Rakhine State) และการเรียกร้องให้รัฐบาล สาธารณรัฐ-แห่งสหภาพเมียนมารักษาสถิติสภาพภายในประเทศและสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยและสิทธิของ ประชาชน ชาวโรฮิงญาทุกคนตามหลักมนุษยธรรม อนึ่ง ในการหารือนี้ นายกิตติ วัชรินทร์ หัวหน้าคณะผู้แทนสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางต่อที่ประชุม โดยขอให้แยกประเด็นกรณีรัฐยะไข่ออกจากปฏิญญาการประชุม และกล่าวถึงประเด็นรัฐยะไข่ในเอกสารแถลงการณ์การประชุมหรือถ้อยแถลงจากประธาน ที่แยกเฉพาะประเด็นนี้ โดยให้เหตุผลว่าปฏิญญาจากการประชุม WPFSO ครั้งนี้ควรเป็นวาระระดับโลกในเรื่องการ พัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีประเทศที่สนับสนุนแนวทางนี้เช่นกัน ได้แก่ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐสังคมนิยม ประชาธิปไตยศรีลังกา และสาธารณรัฐกานา อย่างไรก็ตาม มีประเทศมุสลิมบางประเทศโดยเฉพาะสาธารณรัฐตุรกี ได้แสดงความไม่เห็นด้วย โดยต้องการให้ที่ประชุมประณามรัฐบาลเมียนมา ประธานในที่ประชุมจึงได้กำหนด ประเด็นนี้ลงในร่างปฏิญญาด้วยถ้อยความที่รุนแรงนัก (Express deep concern of ongoing violence in Rakhine State of Myanmar, amongst others, and call on all parties to contribute to the restoration of stability and security, exercise maximum self-restraint from using violent means, respect the human rights of all people in Rakhine State regardless of their faith and ethnicity, as well as facilitate and guarantee safe access for humanitarian assistance) และ นายกิตติ วัชรินทร์ หัวหน้าคณะฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าภาษาที่ใช้ในร่างปฏิญญานั้นสามารถยอมรับได้ อีกทั้งประธานในที่ประชุมได้ร้องขอเป็นการส่วนบุคคลให้ช่วยรับรอง จึงได้อภิปรายโดยเน้นย้ำในหลักการเดิมที่ ขอให้มิเอกสารการประชุมแยกเฉพาะประเด็นรัฐยะไข่ แต่อย่างไรก็ดี ในกรณีนี้ขอประนีประนอมยอมรับตาม ความเห็นชอบของประธานในที่ประชุม

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมการอภิปรายในการประชุม

จากนั้น ในช่วงเดียวกันมีการประชุมกลุ่มพันธมิตร (ต่อ) ใน ๒ หัวข้อ คือ ๑) “องค์การสมาชิกรัฐสภานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริตและพันธมิตร : การดำเนินการด้านนิติบัญญัติในประเด็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Global Organization Parliamentarians Against Corruption (GOPAC) & Partners : Post Legislative Scrutiny on SDGs Issues) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทในภาพรวมของรัฐสภาในฐานะองค์กรหลักในการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่นโยบายและการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ โดยทั้งกองทุนเวสต์มินสเตอร์เพื่อประชาธิปไตย (Westminster Foundation for Democracy – WFD) และ GOPAC ได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ในการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนระบบนิติบัญญัติในการออกกฎหมาย โดยมี Mr. John Hyde เลขาธิการ GOPAC และประธาน GOPAC ภูมิภาคเอเชียเนียบ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย และเริ่มต้นด้วยคำปราศรัยจาก Hon. Dr. Fadli Zon ประธาน GOPAC และการบรรยายในหัวข้อ “เหตุผลที่สมาชิกรัฐสภาเป็นปัจจัยหลักเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยมีสาระเกี่ยวกับการจัดการทุจริตเป็นวาระที่สำคัญในการพัฒนาของทุกประเทศ แม้ว่าประเทศจะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่หากยังมีการทุจริตเกิดขึ้นอย่างมหาศาลแล้ว การพัฒนาที่จะยังไม่บรรลุผลต่อประชาชน นอกจากนี้ การทุจริตยังเป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ต่อประชาคมโลกการพัฒนาไปสู่อนาคตที่ดีกว่า เนื่องจากการทุจริตนั้นจะทำให้ภาครัฐไม่สามารถดำเนินการโครงการพัฒนาและนโยบายการพัฒนาเพื่อประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทำให้เกิดช่องว่างทางสังคมตลอดจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศที่รัฐต้องจัดสรรสวัสดิการให้แก่ประชาชน และได้เน้นย้ำความสำคัญของเวทีรัฐสภาระหว่างประเทศในการรณรงค์ส่งเสริมวาระเพื่อการจัดการทุจริต พร้อมกันนี้ Dr. Fadli Zon ได้กล่าวถึงบทบาทของรัฐสภา ๓ ประการตามยุทธศาสตร์การต่อต้านการทุจริต ได้แก่ ๑) บทบาทการบัญญัติกฎหมาย ๒) บทบาทการควบคุมงบประมาณ และ ๓) บทบาทการตรวจสอบและติดตาม ซึ่งล้วนเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งของรัฐสภาในการต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้ ได้แนะนำ “คู่มือภาครัฐสภาว่าด้วยบทบาทของรัฐสภาในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Parliamentary Handbook on

SDGs) เพื่อใช้เป็นแหล่งความรู้ในการดำเนินงานตาม SDGs ของสมาชิกรัฐสภา จากนั้น มีการบรรยายจากผู้ร่วมอภิปราย ๔ คน ได้แก่ Mr. Franklin De Vrieze ที่ปรึกษาระบบรัฐสภา WFD ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “บทบาทของกองทุนเวสต์มินสเตอร์เพื่อประชาธิปไตยในการตรวจสอบภายหลังการออกกฎหมาย” Mr. Charles Chauvel หัวหน้ากลุ่ม Inclusive Political Processes Governance and Peacebuilding ฝ่ายส่งเสริมนโยบายและโครงการ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “การขับเคลื่อนให้สมาชิกรัฐสภาแสดงบทบาท” Hon. Maria de Lurdes Martins de Sousa Bessa สมาชิก GOPAC จากติมอร์เลสเต ในหัวข้อ “สมาชิกรัฐสภาทุกคนมีหน้าที่ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” และ Ms. Yunety Tarigan ผู้แทนจากสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) อินโดนีเซีย ในหัวข้อ “ความเชื่อมโยงระหว่างการดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (UNCAC) กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

การประชุมกลุ่มพันธมิตร (ต่อ) ในหัวข้อที่ ๒ “การเจรจาระหว่างสหภาพยุโรปและสมาชิกอาเซียน (AIPA) : ความร่วมมือในระดับภูมิภาคต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (European Union - ASEAN Inter Parliamentary Assembly (AIPA) Dialogue : Regional to Regional Cooperation on SDGs) โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความร่วมมือในประเด็นสำคัญทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกล่าวถึงความสัมพันธ์แบบพันธมิตรในระดับภูมิภาคต่อภูมิภาค ระหว่างสมาชิกสภายุโรป สมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสมัชชาอาเซียน โดยทั้ง EU และ AIPA ต่างมุ่งเน้นการให้ความสำคัญต่อความพยายามในอนาคตร่วมกันเพื่อการบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ (พ.ศ. ๒๕๗๓) โดยในการประชุมนี้มี Mr. Bara K. Hasibuan เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ร่วมกับ Mr. Fransisco Fontan Pardo เอกอัครราชทูตสหภาพยุโรปประจำอาเซียน กล่าวถึงภารกิจของสหภาพยุโรปในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีประเทศคู่เจรจา ๑๐ ประเทศ โดยมีไทยและฟิลิปปินส์เป็นผู้ประสานงานหลัก และได้กล่าวถึงภารกิจทางการทูตและความร่วมมือของสหภาพยุโรปต่ออาเซียน ซึ่งสหภาพยุโรปเป็นคู่ค้าหลักอันดับสามและเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ของอาเซียนในกรอบความร่วมมือทางการเมืองสหภาพยุโรปมีการประชุม EU – ASEAN Summit ความร่วมมือระหว่างประชาชน และการพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเงินช่วยเหลือจากสหภาพยุโรปต่ออาเซียนมักเป็นการสนับสนุนแบบทวิภาคี ซึ่งใช้ในการดำเนินการตาม SDGs เพื่อขจัดความยากจน หลักการพัฒนา ๕ ประการ ของสหภาพยุโรป คือ โลก ประชาชน ความรุ่งเรือง สันติภาพ และพันธมิตร สหภาพยุโรปได้ผลักดันการศึกษาแนวทางการดำเนินการตาม SDGs นอกจากนี้ ความร่วมมือทางรัฐสภาระหว่างสหภาพยุโรปและอาเซียนได้พัฒนาไปสู่การเจรจารัฐสภาระหว่างประเทศที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่ชัดเจนมากขึ้น โดยคาดหวังว่าการประชุมร่วมกันจะสามารถรองรับการริเริ่มแนวทางใหม่เพื่อการจัดการที่หลากหลายในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

จากนั้น เป็นพิธีปิดการประชุม โดยมี Dr. Nurhayati Ali Assegaf ประธานคณะกรรมการวิชาการด้านความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ กล่าวรายงานผลการประชุมเพื่อร่างปฏิญญาบาห์ลี ซึ่งได้ผ่านการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การพิจารณาของสมาชิกผู้ร่วมการประชุมเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยที่ประชุมได้เห็นพ้องกันว่า สมาชิกรัฐสภาควรมีบทบาทที่ชัดเจนในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจัยความจำเป็นและความสำคัญเพื่อยุติความรุนแรงและส่งเสริมแผนการพัฒนาระดับชาติให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวม โดยทั้งนี้ ที่ประชุมได้บรรลุวาระการแสดงความเห็นใจต่อปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในรัฐยะไข่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ลงในปฏิญญาด้วยพร้อมกันเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนให้ความช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูเสถียรภาพและความมั่นคง ตลอดจนร่วมกันพิทักษ์สิทธิมนุษยชนของประชาชนทุกคนในรัฐยะไข่ อนึ่ง

ในช่วงสุดท้ายของการรับรอง สาธารณรัฐอินโดนีเซียได้ขอสงวนสิทธิ์ไม่ร่วมรับรองในปฏิญญาบาห์ลี จากนั้น ที่ประชุมได้ให้การรับรองปฏิญญาบาห์ลี (Bali Declaration) และ Hon. Dr. Fadli Zon รองประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประธานในช่วงพิธีปิด การประชุม ได้แสดงสุนทรพจน์ปิดการประชุม โดยกล่าวแสดงความขอบคุณผู้เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาระดับโลก ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกคน และขอเรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภาทุกคนส่งเสริมการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสนับสนุนการสร้างการพัฒนาแบบองค์รวมที่จะสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยเน้นย้ำว่าแม้ว่ารัฐบาลจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินนโยบายเพื่อวาระการพัฒนาระดับโลก แต่รัฐสภาเองก็มีบทบาทสำคัญเช่นกันในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น สมาชิกรัฐสภาทุกคนต้องแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ในกระบวนการ เพื่อความคาดหวังว่าการประชุมนี้จะเป็นการส่งเสริมพลังที่แข็งแกร่งของรัฐสภาในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในแต่ละประเทศของตน

*The House of Representatives
The Republic of Indonesia*

พิธีเปิดการประชุม
**WORLD PARLIAMENTARY FORUM
ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT**

BALI DECLARATION
Achieving the 2030 Agenda through Inclusive Development
World Parliamentary Forum on Sustainable Development
Bali, 6-7 September 2017

We, Parliamentarians from 49 countries gathered in Bali, Indonesia on the occasion of the World Parliamentary Forum on Sustainable Development (WPSD), under the initiative of the House of Representatives of the Republic of Indonesia on 6-7 September 2017, hereby affirms as follows:

Recalling that the international community, through the United Nations General Assembly, has adopted the Declaration on “Transforming Our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development” on 25 September 2015, which contains 17 Goals and 169 targets of Sustainable Development (SDGs);

Reaffirming that national efforts to achieve progress and sustainable development is deeply rooted in the national needs and priorities supported by and in conformity with the national agenda, policies and legislation;

Emphasizing that continued active involvement of Parliamentarians can help to ensure effective implementation and timely realization of the SDGs, through, inter alia, enactment of relevant legislation, adoption of enabling budgets, and promotion of awareness, accountability and social responsibility;

Acknowledging that the IPU at its 136th Assembly held in Dhaka, 5 April 2017 has highlighted that effective implementation of the SDGs requires inclusive and broad-based developmental processes, which allow wider participation and discussions from all segments of society, and are equally beneficial to all;

Underlining that eradicating poverty in all its forms and dimension, including extreme poverty, is the greatest global challenge and an indispensable requirement for sustainable

development, recognizing gender discrimination while reiterating its commitment to achieving sustainable development in its three dimensions in a balanced and integrated manner;

Reaffirming that there can be no sustainable development without peace and no peace without sustainable development, and therefore, underscoring the importance of inclusive societies which are free from fear and violence, and in this regard, expressing deep concern on the on-going violence in the Rakhine State of Myanmar;

Further reaffirming that freedom, peace and security, respect for all human rights, the rule of law, gender equality and women's empowerment as well as the overall commitment to fair, just and democratic societies for development, are among the main prerequisites in ensuring the full and timely achievement of the SDGs;

Mindful also of the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Paris Agreement adopted under the Convention, and reiterating the determination to address decisively the threat posed by climate change and environmental degradation, recognizing that the global nature of climate change calls for the widest possible international and regional cooperation and partnerships aimed at accelerating the reduction of global greenhouse gas emissions and addressing adaptation to the adverse impacts of climate change;

Having deliberated, during the Parliamentary Forum, the issues of promoting inclusive and equitable development (leaving no one behind), ending violence and sustaining peace, and enhancing climate actions:

1. **Commit** to step up efforts, at all levels and in partnership with all stakeholders, including Parliamentarians, Governments, civil society, businesses and philanthropies, mass media, think tanks and academia, to ensure effective implementation of the Sustainable Development Goals (SDGs);
2. **Resolve** to promote legislations and budget formulation that supports the implementation of the SDGs, facilitate inclusive development, and advance the principle of leaving no one behind;
3. **Undertake** to enhance the role of Parliamentarians in strengthening democracy with respect to human rights regardless of race, ethnicity and religion, good governance and the rule of law, as well as promote an enabling environment at the national, regional and international levels, and equip them with access to relevant research and data on the SDGs;

On Leaving No One Behind:

4. *Ensure* that people of all groups, including those who are vulnerable and marginalized are not left behind, and therefore encourage countries to take into account all people's perspectives, irrespective of gender, age, race or ethnicity, and person with disabilities, migrants, indigenous people and local communities, children and youth, in the development of and assessment of sustainable development policies, strategies and programs, and to facilitate their engagement with the political process as well as their access to elected offices;
5. *Commit* to strengthen national ownership of the goals, including through mainstreaming and implementing the SDGs into enforceable National Development Plan that respond to country-specific development priorities, promoting its awareness to the constituents by ensuring that all legal frameworks and budgetary requirements sufficiently support the national policy on SDGs, through effective regular oversight mechanism regarding Government's accountability to the people for national progress on the SDGs;
6. *Work* towards further empowerment of the poor and the most vulnerable, by promoting and facilitating policies that advance social and financial inclusion, gender equality, connectivity, and thereby reducing development gaps;
7. *Urge* Governments to work closely with the Parliaments in the development of global accountability and to promote parliamentary perspectives in global dialogues and meetings on SDGs, in particular the UN High Level Political Forum (HLPF) on Sustainable Development and parliamentary involvement on relevant national reports;

On Ending Violence and Sustaining Peace:

8. *Acknowledge* the importance of sustaining peace as an underlying principle in addressing potential conflicts and post-conflicts through peaceful means, preventive diplomacy and dialogue, including confidence building measures, and pledge to pursue peace through the promotion of inclusive dialogue, including through inter-Parliamentary dialogues;

9. *Work* towards the realization of peaceful, just and inclusive societies which are free from fear and violence and in which the needs of the most vulnerable are met, through Parliamentary means, including, inter alia, enacting enabling legislations and through oversight mechanism;
10. *Express* deep concern of ongoing violence in the Rakhine State of Myanmar, amongst others, and call on all parties to contribute to the restoration of stability and security, exercise maximum self-restraint from using violent means, respect the human rights of all people in Rakhine State regardless of their faith and ethnicity, as well as facilitate and guarantee safe access for humanitarian assistance;
11. *Promote and facilitate* equal access to justice, respect for human rights, effective rule of law and good governance, as well as inclusive, transparent, effective and accountable institutions at all levels;
12. *Determined* to work closely with the government and all stakeholders in ensuring effective law enforcement to combat all forms of violence, paying special attention to the needs of women and children, and those in vulnerable situations;

On Enhancing Climate Actions:

13. *Commit* to scale up actions to combat climate change and environmental degradation and their impacts through Parliamentary means; inter alia, enactment of climate change and environmentally-sound legislations, adoption of budget to programs to reduce emissions and strengthen adaptation, ensuring accountability for the effective implementation of the national commitments, including in conducting regular oversight on the implementation of the Nationally Determined Contributions (NDCs) and other related commitments under the Paris Agreement framework;
14. *Urge* developed countries to provide means of implementation including financial resources to assist developing countries with respect to both mitigation and adaptation actions and with a view to strengthen access of developing countries to climate financing and environmentally sound technology in line with the Paris Agreement;

15. *Work* with all stakeholders at national, regional and global levels in promoting and raising the awareness of and building campaign on combating climate change and environmental degradations;

THE WAY FORWARD:

16. *Invite* all stakeholders, including Governments, international development partners, international organizations, civil society, businesses, philanthropies, mass media, think-tanks and academia, to continue working closely with the Parliaments to support effective, coherent and accountable implementation of the 2030 Agenda for Sustainable Development, and in this regard, extend appreciation for their active participation in the WPSD;
17. *Decide* to continue regular holdings of the WPSD as a global parliamentary dialogue on sustainable development with the aim to bring more parliamentary discourse on the SDGs.

Bali, 7 September 2017

ปฏิญญาบาห์ลี

เพื่อการบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ ด้วยการพัฒนาแบบองค์รวม

การประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน

ระหว่างวันที่ ๖-๗ กันยายน ๒๕๖๐

ณ เกาะบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

พวกเราสมาชิกรัฐสภาจาก ๔๙ ประเทศ ได้มารวมตัวกัน ณ เกาะบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในโอกาสแห่งการประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (World Parliamentary Forum on Sustainable Development - WPSD) โดยการริเริ่มของสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๖-๗ กันยายน ๒๕๖๐ ได้รับรองวาระดังต่อไปนี้

เรียกร้องให้ ประชาคมระหว่างประเทศร่วมมือกันตามมติที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ได้รับรองปฏิญญาในวาระ “การเปลี่ยนแปลงโลกของเรา : วาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนด ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๙ เป้าประสงค์ เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยืนยัน ให้นานาประเทศพยายามดำเนินการเพื่อสร้างความก้าวหน้าของกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นรากฐานอยู่ในความต้องการของประเทศและให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนและผลักดันให้เป็นวาระแห่งชาติ นโยบายและการบัญญัติกฎหมาย

เน้นย้ำ การมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ของรัฐสภา ในอันที่จะส่งเสริมให้การนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างทันเวลา ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การรับรองแผนงบประมาณดำเนินการและการส่งเสริมความตระหนักรู้ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ และความรับผิดชอบ ต่อสังคม

รับทราบ มติการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๖ ณ กรุงธากา ประเทศบังกลาเทศ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ ที่ได้มุ่งเน้นผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งคาดหวังผลสัมฤทธิ์แบบองค์รวมและกระบวนการพัฒนาที่ทุกภาคส่วนสามารถมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ซึ่งเปิดโอกาสต่อการมีส่วนร่วมและการรับฟังข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนของสังคม และเป็นประโยชน์อย่างทันท่วงทีต่อทุกคน

ย้ำเตือนว่า การขจัดปัญหาความยากจนในทุกรูปแบบและทุกมิติ อันรวมถึง ความยากจนรุนแรงด้วยนั้น นับเป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก และเป็นความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในการพัฒนาที่ยั่งยืน และรวมไปถึงปัญหาการเลือกปฏิบัติทางเพศ ซึ่งถือเป็นวาระสำคัญเช่นกันในพันธกรณีเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในทั้ง ๓ มิติ เพื่อสร้างการบูรณาการและความสมดุล

เน้นย้ำว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากสันติภาพ และสันติภาพก็คงไม่เกิดขึ้นได้หากขาดการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น ควรเน้นย้ำความสำคัญของสังคมแบบองค์รวม ซึ่งปราศจากความหวาดกลัวและความรุนแรง และในโอกาสนี้ โปรดแสดงความเห็นใจต่อปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในรัฐยะไข่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เน้นย้ำต่อไปถึง เสรีภาพ สันติภาพและความมั่นคง การเคารพต่อสิทธิมนุษยชนของคนทุกคน หลักนิติธรรม ความเสมอภาคระหว่างเพศและการส่งเสริมบทบาทสตรี เช่นเดียวกับพันธกรณีโดยรวมต่อความยุติธรรม ความเที่ยงตรงและสังคมประชาธิปไตยเพื่อการพัฒนา อันเป็นประเด็นหลักสำคัญที่ต้องให้ความสำคัญมาก่อน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างสมบูรณ์และทันเวลา

ตระหนักใน สาระแห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความตกลงปารีส ที่ได้เน้นย้ำความมุ่งมั่นที่จะจัดการอย่างเด็ดขาดต่อภัยอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ที่กล่าวถึงว่า ธรรมชาติของโลก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ส่งสัญญาณเรียกร้องให้จำเป็นต้องส่งเสริมความร่วมมืออย่างกว้างขวางทั้งในระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค ตลอดจนความเป็นพันธมิตรที่มุ่งหมายจะเร่งจัดการลดสถานะการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลกและแสดงการปรับตัวเพื่อรับมือต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จากการพิจารณา ในที่ประชุมรัฐสภาระดับโลก ประเด็นการส่งเสริมการพัฒนาแบบองค์รวมและเท่าเทียมกัน (การก้าวไปด้วยกันโดยไม่มีผู้ใดถูกละเลยไว้เบื้องหลัง) การยุติความรุนแรงและการธำรงสันติภาพ และการจัดการต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรากฏดังต่อไปนี้ :

๑. **ตอบรับ** ความพยายามขั้นต่อไป ในทุกระดับและทุกกลุ่มพันธมิตรร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมไปถึงสมาชิกรัฐสภา ภาครัฐบาล ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจและภาคการกุศลเพื่อสังคม สื่อมวลชน นักวิชาการ และนักวิจัย เพื่อเสริมสร้างแนวทางปฏิบัติที่สร้างความเชื่อมั่นได้ในการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปปฏิบัติ
๒. **แก้ปัญห** เพื่อส่งเสริมกระบวนการออกกฎหมายและการจัดสรรงบประมาณในอันที่จะช่วยสนับสนุนการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปปฏิบัติ การส่งเสริมการพัฒนาแบบองค์รวม และการดำเนินงานตามหลักการก้าวไปด้วยกันโดยไม่มีผู้ใดถูกละเลย
๓. **จัดการ** ส่งเสริมบทบาทของสมาชิกรัฐสภาในระบอบประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง พร้อมกับเคารพต่อหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่มี การเหยียดสีผิว ชาติพันธุ์หรือศาสนา ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม ตลอดจนการส่งเสริมสภาพแวดล้อมเหล่านี้ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และขับเคลื่อนหลักการเหล่านี้ตามโอกาสในโครงการวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นการก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน :

๔. **เชื่อมั่น** ว่าประชาชนทุกคนทุกกลุ่ม ซึ่งหมายรวมถึงผู้ด้อยโอกาสและผู้ถูกละเลยความสำคัญเหล่านั้น จะไม่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง และสนับสนุนให้ภาครัฐแสดงความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน โดยไม่คำนึงถึง เพศ อายุ เชื้อชาติ หรือชาติพันธุ์ และบุคคลผู้ซึ่งพิการ ผู้อพยพ ชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น เด็กและเยาวชน ในการพัฒนาและประเมินผลตามนโยบายยุทธศาสตร์และโครงการในด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน และเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการทางการเมืองเช่นเดียวกันกับการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน

๕. *ผูกพัน* การผลักดันให้รัฐบาลของแต่ละประเทศจัดการต่อเป้าหมาย รวมถึงหลักการและการนำเอาเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนไปสู่แผนพัฒนาประเทศที่มีผลบังคับใช้ ซึ่งเน้นการตอบสนองต่อลำดับความสำคัญ ในการพัฒนาของแต่ละประเทศอย่างเฉพาะเจาะจง ส่งเสริมความตระหนักต่อประชาชนในประเทศโดย การสร้างความเชื่อมั่นในกรอบด้านกฎหมายและรายการด้านงบประมาณ เพื่อส่งเสริมนโยบายของประเทศ ในด้านการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านกลไกการตรวจสอบทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดย การตรวจสอบภาครัฐบาลในด้านความก้าวหน้าของนโยบายเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อประชาชน
๖. *ดำเนินการ* เพื่อมุ่งส่งเสริมคนจนและผู้ด้อยโอกาส โดยการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทางด้านสังคม และการเงิน ความเสมอภาคระหว่างเพศ ความเชื่อมโยง และการลดช่องว่างในการพัฒนา
๗. *กระตุ้น* ภาครัฐบาลให้ดำเนินงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐสภาในการพัฒนาความรับผิดชอบในระดับโลก และ การส่งเสริมภาพลักษณ์ของระบบรัฐสภาในการเจรจาและการประชุมระดับโลกในวาระเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ประชุมทางการเมืองระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (HLPF) ของ สหประชาชาติ และความเกี่ยวข้องของระบบรัฐสภาในการรายงานทบทวนระดับชาติ

ประเด็นยุติความรุนแรงและธำรงสันติภาพ

๘. *รับทราบ* ความสำคัญของการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพว่าเป็นหลักที่สำคัญยิ่งในการกล่าวถึงความขัดแย้งที่อาจ เกิดขึ้นได้และสถานการณ์ภายหลังความขัดแย้งด้วยสันติวิธี การปกป้องประชาธิปไตย และการเจรจา รวมถึงมาตรการสร้างความเชื่อมั่นและหลักประกันเพื่อชกนำสันติภาพด้วยการสนับสนุนการเจรจาแบบ องค์กรรวม และรวมถึงการเจรจาในระดับองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
๙. *ดำเนินการ* เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์แห่งสันติภาพ ความยุติธรรม และสังคมองค์กรรวม ซึ่งปราศจากความหวาดกลัว และความรุนแรง ซึ่งเป็นความปรารถนาที่บรรดาผู้ด้อยโอกาสต่างต้องการ โดยผ่านบทบาทของรัฐสภา อันรวมถึงการประกาศใช้กฎหมายและกลไกการตรวจสอบ
๑๐. *แสดง* ความเห็นใจอย่างลึกซึ้งต่อปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในรัฐยะไข่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และยิ่งไปกว่านั้น ขอเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนให้การช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูเสถียรภาพและความมั่นคง แสดง ความควบคุมตนเองอย่างสูงสุดโดยไม่ใช้วิธีอันรุนแรง เคารพต่อสิทธิมนุษยชนของประชาชนทุกคนในรัฐยะไข่ โดยไม่คำนึงถึงลัทธิความเชื่อหรือชาติพันธุ์ของคนเหล่านั้น ตลอดจนช่วยจัดการและรับรองความปลอดภัย ในการให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม
๑๑. *ส่งเสริมและสนับสนุน* การได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียมในความยุติธรรม การเคารพต่อสิทธิมนุษยชน การ ยึดหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ และสถาบันที่มีการดำเนินการแบบองค์กรรวม โปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้
๑๒. *ตัดสินใจ* ในการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดกับภาครัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจัดการต่อปัญหาความรุนแรงในทุกรูปแบบ ให้ความใส่ใจ อย่างพิเศษต่อความต้องการของสตรีและเด็ก ตลอดจนประชาชนผู้ซึ่งอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องการความช่วยเหลือ

ประเด็นการจัดการต่อปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศ

๑๓. *ผูกมัด* เพื่อขยายผลต่อปฏิบัติการ เพื่อจัดการต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและผลกระทบที่ตามมา ผ่านช่องทางระบบรัฐสภา เช่น การประกาศใช้กฎหมาย ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบัญญัติกฎหมายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การรับรอง งบประมาณเพื่อดำเนินโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการส่งเสริมการปรับตัว การสร้าง

หลักประกัน ความตรวจสอบได้ในการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพตามพันธกรณีของประเทศชาติ รวมไปถึงการจัดการตรวจสอบตามมาตรฐานในการดำเนินการปฏิบัติของแผนการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDCs) และมาตรการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ภายใต้กรอบความตกลงปารีส

๑๔. *กระตุ้น* ประเทศพัฒนาแล้วให้แบ่งปันปัจจัยในการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงเป็นแหล่งเงินทุนเพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา โดยเคารพต่อท่าทีการบรรเทาและการปรับตัว ด้วยมิติเพื่อส่งเสริมให้ประเทศกำลังพัฒนาได้รับเงินช่วยเหลือด้านสภาพภูมิอากาศและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในทิศทางที่สอดคล้องกับความตกลงปารีส
๑๕. *ทำงาน* ร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก ในการส่งเสริมและกระตุ้นความตระหนักรู้ต่อการริเริ่มโครงการเพื่อจัดการปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเชื่อมโยงของสิ่งแวดล้อม

ทิศทางในอนาคต :

๑๖. *ชักชวน* ผู้ที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน รวมถึง ภาครัฐบาล พันธมิตรทางด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ ภาคการกุศลเพื่อสังคม สื่อมวลชน นักวิชาการ และนักวิจัย ในการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับรัฐสภาเพื่อส่งเสริมการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดประสิทธิผล สอดคล้องและตรวจสอบได้ เพื่อบรรลุวาระการพัฒนา ค.ศ. ๒๐๓๐ (พ.ศ. ๒๕๗๓) และในโอกาสนี้โปรดแสดงความยินดีต่อการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ ในเวทีการประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน
๑๗. *ตัดสินใจ* ดำเนินการต่อไปตามประเด็นซึ่งที่ประชุมรัฐสภาระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ความสำคัญพร้อมกับจุดมุ่งหมายที่จะผลักดันให้รัฐสภาให้ความสำคัญต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น

บาห์ลี, ๗ กันยายน ๒๕๖๐

หมายเหตุ : อินเดียขอสงวนสิทธิไม่ร่วมรับรองปฏิญญา

การประชุมสามัญประจำปีขององค์การสมาชิกรัฐสถานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต (GOPAC Annual General Meeting) จัดขึ้นเมื่อวันศุกร์ที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นการประชุมสามัญประจำปี เพื่อพิจารณาวาระต่าง ๆ ขององค์การ GOPAC โดยมี Dr. Fadli Zon ประธาน GOPAC ทำหน้าที่ประธาน ในการประชุม ร่วมกับสมาชิกรัฐสภาและผู้แทนจากหน่วยประจำชาติ GOPAC ในกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ ได้แก่ ARNAC (ภูมิภาคแอฟริกา) ARPAC (ภูมิภาคอาหรับ) GOPAC Latin America and Caribbean (ภูมิภาคละตินอเมริกาและแคริบเบียน) GOPAC Oceania (ภูมิภาคโอเชียเนีย) และ SEAPAC (ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ทั้งนี้ คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เข้าร่วมการประชุมในฐานะสมาชิก GOPAC และ SEAPAC

การประชุมสามัญประจำปีขององค์การสมาชิกรัฐสถานานาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต

- ในการนี้ การประชุมสามัญประจำปีของ GOPAC ได้ดำเนินไปตามระเบียบวาระการประชุม ดังต่อไปนี้
- ระเบียบวาระที่ ๑ การพิจารณาและรับรองระเบียบวาระการประชุมสามัญประจำปีที่เสนอ โดยคณะกรรมการอำนวยการเสนอ
  - ระเบียบวาระที่ ๒ การพิจารณาและรับรองรายงานการประชุมสามัญประจำปีของครั้งที่ผ่านมา
  - ระเบียบวาระที่ ๓ การพิจารณาและรับรองรายงานผลการดำเนินงานบริหารของคณะกรรมการอำนวยการ ในวาระกิจกรรมของคณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการบริหาร และสำนักงานเลขาธิการ
  - ระเบียบวาระที่ ๔ การมอบหมายผู้ตรวจสอบภายนอกเพื่อตรวจสอบบัญชีและจัดเตรียมเอกสารงบการเงินประจำปี
  - ระเบียบวาระที่ ๕ การพิจารณาและอนุมัติเอกสารงบการเงินประจำปีที่เสนอโดยคณะกรรมการอำนวยการ
  - ระเบียบวาระที่ ๖ การพิจารณาและรับรองแผนการปฏิบัติงานและงบประมาณในช่วงวาระหนึ่งปี

- ระเบียบวาระที่ ๗ การพิจารณาและรับรองข้อเสนอเพื่อแก้ไขธรรมนูญในมาตรการจัดตั้ง องค์การและธรรมนูญ
- ระเบียบวาระที่ ๘ - ๙ การพิจารณาและรับรองข้อมติและปฏิญญาของการประชุม GOPAC ตามวาระทุกสองปี และพิจารณาวาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของ GOPAC
- ระเบียบวาระที่ ๑๐ การเลือกตั้งประธานและสมาชิกคณะกรรมการอำนวยการจากตัวแทน หน่วยประจำชาติ GOPAC ในกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ

นายกิตติ วะสินนท์ และนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล
คณะผู้แทนสถานติบัญญัติแห่งชาติเข้าร่วมการประชุมสามัญประจำปีของ GOPAC

อย่างไรก็ดี ตามธรรมนูญ GOPAC ซึ่งระบุว่า องค์ประชุมของการประชุมสามัญประจำปีต้องประกอบด้วยสมาชิกอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของสมาชิกภาพผู้แทนตามจำนวน ๒ ใน ๓ ของหน่วย GOPAC ในกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งการประชุมครั้งนี้มีจำนวนองค์ประชุมที่ลงคะแนนเพียงร้อยละ ๖.๖ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด (โดยรวมทั้งองค์ประชุมที่เข้าร่วมการประชุมและการลงคะแนนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์) ทำให้องค์ประชุมไม่ครบตามเกณฑ์ ดังนั้น การประชุมสามัญประจำปี ค.ศ. ๒๐๑๗ จำเป็นต้องเลื่อนออกไป ๖ เดือน เพื่อให้ องค์ประชุมครบตามจำนวน ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการอำนวยการชุดที่ ๖ จึงรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ไปจนกระทั่ง การประชุมสามัญประจำปีครั้งถัดไปครบองค์ประชุมและวาระการลงคะแนนได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการแล้ว

อนึ่ง กลุ่มสมาชิกรัฐสภาภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการต่อต้านการทุจริต (SEAPAC) ได้มีโอกาสหารือเกี่ยวกับการประชุม SEAPAC ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งช่วงเวลาที่ผ่านมาเป็นวาระของหน่วยประจำชาติมาเลเซีย แต่ยังไม่ได้มีการประชุมเกิดขึ้น ซึ่ง GOPAC จักได้ประสานงานติดตามเรื่องต่อไป นอกจากนี้ หน่วยประจำชาติติมอร์เลสเตมีข้อเสนอเพื่อพิจารณาเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมในอนาคต

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ
ที่เข้าร่วมการประชุมสามัญประจำปีของ GOPAC

นางฉันทรร อุดมศิริสุข
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
เลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ผู้จัดทำรายงานการประชุม